

бескрайно съвршенство, като познаемъ, че той принадлежи на безсмртныи-тъ міръ на мысли-ты повече, нежели на врѣменныи-тъ животъ, въ кой-то ся проявява като едно цвѣте, или като единъ звѣръ, споредъ законы-ты, на вештественныи-тъ міръ; като видимъ, че той е способенъ да ся отдали отъ чрьдѫ-тѫ на звѣрове-ты, и да имъ каже: “азъ стою по высоко отъ васъ, по высоко “отъ всичко, што е на земљ-тѫ, што е на около “ми“! тогы ште осѣтимъ че срѣдце-то ни ся бие “по сильно отъ съчувствованіе къмъ чловѣка. И са-“мы-ты бѣдства неговы, и самы-ты погрѣшки “ште възбудятъ по голѣмо състраданіе, като спо-“мнимъ колко благородство има природа-та му. Ште скрѣбимъ че ся е унизилъ царь-тъ на съ-зданіе-то. Ште ся мѣчимъ или да покрыемъ bla-гочестиво неговы-ты погрѣшки или ште му по-дадемъ рѣкѫ за да го измѣкнемъ отъ каль-тѫ, и да го възведемъ на онова высоко мѣсто, отъ кое-то е паднѫль; Ште ся радваме всѣкий путь, когда виждаме че не забравіа свое-то досто-инство, и не пада ни отъ скрѣбъ ни отъ укоры, надвиша най тяжки-ты испытаніа и ся приближава съ іакѫ силѫ на волъ-тѫ си къмъ свой-ть боже-ственъ пръвообразъ.